

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 31. Pelagius Legatus in Romania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

ctu Summi Pontificis non mediocriter ^{Sæcul. XIII.}
 denigravit, objiciens Archiepiscopo & ^{A. C. 1214.}
 Episcopis Angliæ, quod in exactione &
 restitutione sibi ablatorum, tempore In-
 terdicti, nimio rigore & avaritia labora-
 rent, quodque ipsum Regem & Regni
 libertatem plus æquo deprimerent. Con-
 tra summis præconiis Joannem Regem
 extulit, asserens, se Regem tam humi-
 lem tamquam modestum eatenus nun-
 quam vidisse. His laudibus ei Pontifi-
 cis gratiam conciliavit. Cumque Ma-
 gister Simon Langtonius, Archiepiscopi
 frater, Pandolpho, de Rege tam magni-
 fice coram Papa loquenti, obstreperet,
 rejectus est. Usque adeo nempe Rex
 Angliæ Regnum suum Sacræ Sedi do-
 nans & subjiciens Papæ animum demul-
 serat.

§. XXXI.

Pelagius, Legatus in Romania.

Ab obitu Cardinalis S. Susannæ, nullus
 Sacræ Sedis Legatus in Romania
 versabatur. Nam Maximus Notarius,
 quem Papa illuc destinaverat, interim sua
 mandata executurum, Venetiis hæserat.
 Quare anno millesimo ducentesimo de-
 cimo tertio Innocentius Papa, Pelagium
 Cardinalem, Episcopum Albanensem,
 auctoritate Legati præditum, Constan-
 tinopolim misit, cum literis, quibus eum

Y 3 Hen-

Sæcul. XIII. Henrico Imperatori, Godefrido Achazæ
A.C. 1214.

16. ep. 104.
Etc.

Georg.
Acropol. n. 17

Principi, aliisque in Græcia Principibus, Episcopis, Abbatibus, ceterisque virorum Ecclesiasticorum Præpositis, commendabat. Hæ Epistola Signii duobus vel imis diebus mensis Augusti anno millesimo ducentesimo decimo tertio data sunt. Pelagius Legatus, ut nemo non sciret, quod Romani Pontificis personam referret, totus purpuratus, calceamentis etiam, ac equi sui freno, stragulisque rubris, incedebat, idque in hunc Præfulem Græcorum omnium oculos rapiebat, coloris istius splendorem in solo Imperatore suo conspiciere adsuetos. Præterea potestate sua superbe utebatur, Græcos universos Romæ subjecturus, Monachos, Presbyterosque refractarios, in carceres derrudebat, jubebatque claudi eorum Ecclesias. Pœna mortis iis denunciabatur, qui Papam ut Episcoporum primum non reciperent, ejusque mentionem in sancto Sacrificio non facerent. Tantis rigor ingentem terrorem Constantinopolitanis ingessit, atque eorum præcipui, ad Henricum Imperatorem conversi, quamquam ex divergente nati simus, aiebant, aliumque habemus Pontificem, tibi alienigena sponte corpora nostra, non autem animas & Religionem tradidimus. In bello pro te pugnabimus, at fidem nostram desi-

deserere non possumus. Ergo a malis Sæcul. XIII.
imminentibus nos vindica, vel patere, ut A.C. 1214.
liberi ad Populares nostros transeamus.

Noluit Imperator tot fortium virorum opera carere, sed, invito Legato, Græcorum Ecclesias aperiri, eorumque Monachos ac Presbyteros libertati restitui præcepit. Ita tempestatem in Urbe Constantinopoli motam composuit. Complures tamen Monachi discedentes Imperatorem Lascarem adierunt, qui Monasteria, in quibus degerent, concessit, & non nulli Presbyteri Niceam migrarunt, ubi Michael Autorianus Patriarcha quosdam Clericorum suorum numero adscripsit, aliisque Ecclesias contulit. Sicque optata libertate potiebantur (*).

Y 4 §. XXXII.

(*) Cum Pelagius S. Sedis Legatus petiit, Papam ut primum Episcoporum recipi, ejusque mentionem in Sacro Sacrificio fieri, iusta petiit, imo etiam ad conservandam unitatem Hierarchicam & Communionem Ecclesiasticam, sine quibus vera Christi Ecclesia non est, necessaria, sed præservide & intempestive. Expectandum fuisset, donec Latinorum Imperium Constantinopoli stabiliretur; unde exoptata occasio nata fuisset, Græcos Romanis uniendi. Ceterum fundamento non caret Fleurii Reflexio; ante captam a Latinis Constantinopolim nunquam tam certa Schismatis argumenta fuisse deprehensa.